

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616204987
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4616204987.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: J. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. V., B. XXX/X, o zaplatenie 317,27 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15. decembra 2016 č. k. 11Csp/8/2016-36 v jeho zamietajúcom výroku takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 317,27 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a druhým výrokom žalobu vo zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi trovy konania v plnej výške. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte dňa 21. 09. 2010, § 53 ods. 1 OZ a dospel k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 317,27 eura je sčasti dôvodná. Je nesporné, že strany uzavreli dňa 12. 09. 2013 zmluvu o bežnom účte. Nakoľko ide o zmluvu spotrebiteľskú, je nutné túto posudzovať v súlade s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tieto sú neplatné. Okrem toho v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 za nekalú sa považuje zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, pričom podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola vopred navrhnutá a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Z predložených listinných dôkazov - zmluvy, Všeobecných obchodných podmienok, výpisu z účtu žalovanej mal súd za preukázané, že žalovaná neuhradila sumu 317,27 eura ako nepovolené prečerpanie účtu. Súd na základe dokazovania preto vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 317,27 eura ako nesplatenej časti nepovoleného prečerpania prostriedkov na účte, nakoľko v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú. Žalobca žiadal priznať aj úrok vo výške 28% ročne zo sumy 317,27 eura od 20. 08. 2015 do zaplatenia. V zmysle ustálenej praxe (uznesenie NS SR sp. zn. Obo 143/98, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Tento záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak

v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Žalovaná ako dlžníčka bola povinná na základe uzatvorenej zmluvy o bežnom účte a bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok bez zbytočného odkladu zaplatiť sumu nepovoleného prečerpania účtu. V zmysle bodu 3.12 VOP bola žalovaná povinná zaplatiť aj úrok podľa úrokovej sadzby pri nepovolenom prečerpaní účtu. Úroky sú peňažným plnením a dôsledkom omeškania s ich plnením je povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania. Je to zákonný dôsledok vyplývajúci z § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka bez toho, aby si to účastníci právneho vzťahu museli dohodnúť. Úroky z omeškania patria po celú dobu, po ktorú je dlžník s platením v omeškaní. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, a preto súd žalobu v časti, pokiaľ ide o úrok 28% ročne zo sumy 317,27 eura od 20. 08. 2015 do zaplatenia, zamietol. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov súd navyše nemal ani preukázanú výšku úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 28% ročne. Podľa predloženého sadzobníka poplatkov účinného od 01. 07. 2016 nie je zrejмый úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu 28% ročne. Takáto položka sa v tomto sadzobníku nenachádza. V žalobe žalobca navyše uviedol, že úrok vo výške 28% ročne požaduje podľa úrokových sadzieb platných od 01. 07. 2012. Predložil však sadzobník poplatkov platný od 01. 07. 2016. Súd mal preto za to, že v tejto časti žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepredložil súdu dôkazy, ktoré by odôvodňovali ním uplatnený nárok voči žalovanej časti úroku. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 CSP a žalobcovi ako strane úspešnej v spore priznal voči žalovanej náhradu trov v celom rozsahu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcom výroku napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti a vyhovenia žalobe v celom rozsahu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Je toho názoru, že dohodnutý obchodný úrok patrí veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, nie do splatnosti dlhu. Poukázal na ust. § 502 ods. 1, § 503 a § 505 Obchodného zákonníka a uviedol, že rozhodnutie NS SR 4Obo 143/98 sa netýka samotného uplatňovania nároku na dohodnutý úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov po zosplatnení úveru. Pri úverovej zmluve ide nepochybne o plnenie peňažného záväzku a to hneď v dvoch rovinách: vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky (úver) v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť požadované úroky. Ak dlžník v oboch prípadoch nesplní svoju povinnosť včas, dostane sa do omeškania. Vzhľadom na to, že ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré sa odlišujú tak svojou podstatou, ako aj funkciami, všeobecne treba vychádzať z toho, že pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru, a jednak na úrok z omeškania. Úprava úroku z omeškania, ako aj úroku z úveru je podporená (má dispozitívny charakter), a preto je samozrejme rozhodujúce, ako sa strany dohodli v zmluve. Svojou dohodou môžu rôzne kombinovať uplatnenie oboch inštitútov v konkrétnom prípade. Z ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Uvedené potvrdzuje aj ust. § 16 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ako aj o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého, ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne pred dohodnutou lehotou splatnosti, je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že tvrdenie, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Pokiaľ súd vo svojom rozsudku uviedol, že nepredložil listinný dôkaz preukazujúci výšku úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní“, uvádza, že výška tohto úroku vyplýva z k žalobe priloženej vývesky úrokových sadzieb, pričom skutočnosť, že táto sadzba je platná od 01. 07. 2012 žalobca zdôraznil už v samotnej žalobe. V prípade, ak nepovažoval takéto podanie za dostatočné a zrozumiteľné, mal podľa § 129 ods. 1 CSP žalobcu vyzvať na doplnenie alebo opravu podania. Keďže súd takto nekonal, svojím postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, mu odňal možnosť konať pred súdom.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (podľa § 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a

rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Vo vyhovujúcom výroku, ktorý nebol dotknutý odvolaním, rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

5. Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca podal žalobu na súde prvej inštancie dňa 11. 07. 2016, teda za účinnosti zák. č. 160/2015 - Civilného sporového poriadku (CSP).

6. Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy 317,27 eura spolu s úrokom vo výške 28% zo sumy 317,27 eura od 20. 08. 2015 do zaplatenia. Žalobca svoj nárok odvíjal od Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 12. 09. 2013, na základe ktorej bol žalovanej zriadený osobný účet, č. účtu: XXXXXXXXXX, ako aj poskytnutie - vydanie a používanie platobnej karty Maestro. Žalovaná prečerpala počas trvania platnosti zmluvy sumu vo výške 317,27 eura, čiže žalovaná porušila zmluvu v bode 3.8 VOP a dostala sa do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnala. Žalobca preto uzatvoril účet žalovanej, ktorý je možné uzatvoriť, len pokiaľ je na ňom nulový zostatok a pred uzatvorením účtu vykonal dňa 19. 08. 2015 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. V zmysle 3.12 VOP, ak nepovolené prečerpanie nastane, musí majiteľ účtu ho bez zbytočného odkladu vyrovnať. V súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb žalobca vyčíslil pohľadávku žalovanej vo výške 317,27 eura a zároveň si účtoval aj úrok vo výške 28% (z nepovoleného prečerpania účtu - pri úrokovej sadzbe platnej od 01. 07. 2012) zo sumy 317,27 eura od 20. 08. 2015 do zaplatenia.

7. Súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 317,27 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku (uplatnenom nároku na úrok vo výške 28% ročne) žalobu zamietol. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu v časti uplatneného 28%-ného úroku zamietol, je jeho rozhodnutie vecne správne.

8. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany sporu uzavreli dňa 12. 09. 2013 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorou žalobca žalovanej zriadil osobitný účet a vydal platobnú kartu Maestro s výškou limitu 1.000 eur. V tejto zmluve neboli uvedené žiadne konkrétne poplatky, ani úroky v prípade povoleného prečerpania na osobnom účte. Žalobca si svoj nárok na úrok z nepovoleného prečerpania na účte vo výške 28% zo sumy 317,27 eura odvodzuje od bodu 3.12 VOP Prima banky, a. s. platných od 01. 07. 2012, kde je upravené nepovolené prečerpanie, ako aj uvedený úrok v prípade nepovoleného prečerpania.

9. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj súdov Slovenskej republiky je v zásade prípustné uplatňovanie takýchto obchodných podmienok, v ktorých si zmluvné strany môžu dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa vzájomne budú riadiť, pričom tieto práva a povinnosti sú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve, pričom nie je vylúčená ani aplikácia všeobecných, či iných obchodných podmienok, na ktoré zmluva môže odkazovať. Uvedené uplatnenie obchodných podmienok však nie je neobmedzené, ale naopak, právna úprava stanovuje zákonné limity. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami v dobrej viere, alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ďalej také, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a pod. Ak majú byť takéto Všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, v prípade, aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas zmluvných strán, musí k nemu pristúpiť oboznámenie sa s ich obsahom, ktoré samotné oboznámenie však nepostačuje len na konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s podmienkami oboznámený. V danom prípade zmluva uzatvorená stranami v bode VII.3 odkazuje, že práva a povinnosti, ktoré nie sú upravené v zmluve, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt a službu v platnom znení. Uvedená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v prípade nepovoleného prečerpania odkazuje na Všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalobca predložil, účinné od 01. 03. 2015, pričom odkazuje na bod 3.12. Bod 3.12, ktorý upravuje nepovolené prečerpanie a mal by stanovovať výšku úrokov po dobu nepovoleného prečerpania, znovu odkazuje na úrok, ktorý má byť vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, ustanovenia odseku 8.8 sa použijú primerane. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné konštatovať, že v predmetnej zmluve medzi stranami sporu nebol individuálne dohodnutý úrok pre prípad nepovoleného prečerpania a rovnako zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by žalovanú oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, resp. k nim pristúpila. Keďže povolené prečerpanie na

osobnom účte neobsahovalo údaj o úrokoch a poplatkoch, ktorý by bol individuálne dojednaný, resp. by žalobca preukázal, že žalovaná sa s ním mala možnosť oboznámiť, nemožno ho preto v zmysle ust. § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere ani požadovať. Odvolací súd preto dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebola platne dohodnutá výška úroku v prípade nepovoleného prečerpania, keďže táto bola uvedená iba v obchodných podmienkach v bode 3.12, aj to nedostatočným spôsobom. Keďže žalobca nepreukázal platné dohodnutie so žalovanou ako spotrebiteľkou úrokov vo výške 28% z nepovoleného prečerpania, či už priamo v spotrebiteľskej zmluve alebo nepochybným spôsobom, že k týmto ďalším dojednaniam aj v samostatných obchodných podmienkach žalovaná ako spotrebiteľka pristúpila, bolo potrebné dospieť k záveru, že so žalovanou neboli platne dojednané úroky v prípade nepovoleného prečerpania účtu. Záverom odvolací súd dodáva, že obchodné podmienky, ktoré často krát tvoria súčasť spotrebiteľských zmlúv, nemôžu slúžiť na to, aby do nich dodávateľ často neprehľadne a zložitou formuláciou a malým písmom ukryl také dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že ujdú pozornosti spotrebiteľa.

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým došlo k zamietnutiu žaloby (v časti úroku za nepovolené prečerpanie), i keď sčasti z iných právnych dôvodov, ako vecne správny spolu so súvisiacim výrokom o náhrade trov konania, potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by bolo namieste priznať jej náhradu trov konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V danej veci však priznanie náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).